

Bratia a sestry,

v dnešnom úseku z Listu Efežanom nachádzame ďalšie napomenutia pre dobrý kresťanský život. Najprv zaznelo varovanie pred smilstvom a chamtivosťou. Dokonca je tam uvedené, že kto sa tomu nesnaží vyhnúť, nebude v Božom kráľovstve. Smilstvo narúša vzťah medzi mužom a ženou. Lakomstvo zase medzi človekom a Bohom. Deje sa tak vtedy, keď človek slúži peniazom, a nie Bohu. Usiluje sa o to, čo pomíne, a nie o to, čo je večné. Opakom smilstva a lakomstva je vernosť a ochota podeliť sa. O to sa má každý, kto vyznáva vieru v Krista, snažiť. Nemáme rozbíjať vzťahy a rodiny. Nemáme byť zameraní iba na seba.

Ďalej sme napomínaní, aby sme slovami nezosmiešňovali iných, teda aby sme iných neurážali a neponižovali. Máme sa vyhýbať takým debatám, ktoré nevedú k náprave zlého. Namiesto toho má z našich úst vychádzať dobrorečenie. Máme sa tiež vyhýbať tomu, aby sme viedli prázdne reči. Sú to rozhovory, ktoré nevedú k žiadnemu cieľu. Tomuto pokušeniu musel často čeliť Ježiš. Rôzni náboženský vodcovia sa ho pokúsili viackrát v reči nachytať. Kládli mu otázky ohľadom sporných náboženských výrokov. Svoje otázky formulovali tak lišiacky, aby nech už na ne človek odpovie hocijako, vždy to bude mať zlé dôsledky. Keď k tomu došlo, Ježiš akoby odpovedal inak. Zdanlivo akoby ani neodpovedal na to, na čo sa ho pýtajú. Napríklad odpovedal skrze podobenstvo, ale vždy to robil s jasným zámerom, a to správne usmerniť toho, kto sa pýta. Ježišove slová iných viedli. Jeho kázne budovali. Robil tak aj vtedy, keď sa ho iní snažili zviest'. Nenechajme sa aj my zviest' k prázdny m rečiam, alebo k slovám, ktoré budú ubližovať. Nech sú naše slová nápomocné! Nech usmerňujú! Nech vedú a slúžia na budovanie dobrých vzťahov a na rast vo viere.

V liste nachádzame protiklad tmy a svetla využitý k opisu života bez Boha na jednej strane a opisu života s Bohom na strane druhej. Bez Krista sme v tme. Potme sa konajú veci, ktoré majú zostať skryté, čiže utajené pred ostatnými. Síce sa hovorí, že pod lampou býva najväčšia tma, ale predsa len je svetlo symbolom jasnosti, poznania a pochopenia. Ježiš je svetlo, ktoré prišlo to sveta tmy. Vďaka Ježišovi už neblúdime, ale kráčame po ceste záchrany, ktorá vedie do Božieho kráľovstva. Sami máme byť pre iných svetlom, aby ďalší mohli byť zachránení. Ako povedal aj Ježiš: *Tak svieť vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli dobré skutky a velebili vášho Otca, ktorý je v nebesiach.* (Mt 5, 16) Tak ako sme my prijali od Boha svetlo poznania, ktoré nás usmerňuje, máme byť pre iných ľudí svetlom, ktoré ich bude viesť k poznaniu Boha.

Život vo svetle sa vyznačuje tým, že prináša ovocie, ktorým je dobrotivosť, spravodlivosť a pravda. Ďalej máme skúmať, čo je milé Pánovi. (10. v.) O niekoľko veršov ďalej je táto výzva zopakovaná trochu inými slovami: *Preto nebuďte nerozumní, ale*

rozumejte, čo je vôľa Pánova. (17. v.) Môžeme a máme to robiť práve pomocou Biblie a pod vedením Ducha Svätého. V Biblii nachádzame Božiu vôľu. Keď chceme žiť podľa Božej vôle, musíme otvárať Bibliu, čítať ju a premýšľať nad tým, čo je tam napísané. Božie slovo je nám usmernením v živote. V Biblii nachádzame dobré rady, ako riadiť svoje životy.

To, k čomu nás vedie Božie slovo, má byť viditeľné na našich životoch. Jedine tak budeme pre iných svetlom. Nestačí si povedať, že na to máme ešte čas. Nevieme, kedy z tejto časnosti odídeme. V liste máme varovanie: *Vykupujte čas, lebo dni sú zlé.* (16. v.) V našej situácii toto varovanie vyniká ešte viac. Vážme si čas, ktorý nám Boh dal, a nasledovanie Krista neodkladajme na neskôr, pretože žiadne neskôr už nemusí byť. Nepremárnime dni, ktoré sú pred nami. Každý deň otvárajme Bibliu a hľadáme Božiu vôľu. Keď to už bude konečne možné, prichádzajme do spoločenstva veriacich.

Výzvou chváliť Boha sa končí dnešný biblický oddiel: *Hovorte medzi sebou v žalmoch, hymnách a duchovných piesňach, spievajte a plesajte Pánovi srdcom. Dobrorečte stále za všetko Bohu a Otcovi v mene nášho Pána Ježiša Krista.* (19 – 20. v.) Z vd'ačnosti za Božie dielo oslavujme Boha z celého srdca. Výzva k oslave Boha sa v Biblii opakuje v starozákonných žalmoch. Máme oslavovať trojjediného Boha za to, aký je. V našom katechizme je napísané, že spev bol jedným z najúčinnějších prostriedkov pri šírení evanjelia. Na každých bohoslužbách spievame. V liste sa tiež jedná o bohoslužobné zhromaždenie, pretože je tam napísané spievajte spoločne. Väčšinou spievame vtedy, keď sme šťastní a keď sa nám darí. Na Božiu slávu spievame, aj keď sme zarmútení. Môže to byť pre iných svedectvom o Bohu.

Pavol, a aj jeho spolupracovník Sílás, bol zbičovaný a uväznený kvôli tomu, že hovoril o Ježišovi. V takom žalostnom stave, aj napriek fyzickej bolesti a možno aj krivde vo vnútri, spievali spoločne vo väzení. Bolo to dôkazom toho, že ich viera je skutočná. Hlavne je to pre nás svedectvo o tom, že Boh dáva silu prekonávať všetko zlé, čo nás môže postihnúť.

Bratia a sestry, Boh je s nami v každom čase a vo všetkých problémoch či ťažkostiach, a preto Ho chváľme! Žime vo svetle! Spoznávajme, čo je milé Pánovi a konajme podľa toho. Amen.

Vypočujme si slová vyslania, ako sú napísané v 1. knihe Kronickkej v 16. k.:

„Ďakujte Hospodinovi! Vzývajte Jeho meno! Hlásajte Jeho skutky medzi národmi! Spievajte a hrajte Mu! Rozprávajte o všetkých Jeho divoch!“

Pokoj Boží, ktorý prevyšuje každý ľudský rozum, nech háji a ochraňuje vaše srdcia i vaše mysle v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi. Amen.